PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1173 (6607) 4 PAGINI 30 BANI Luni 15 februarie 1971

De la trimisul nostru special in Brazilia

RAPID A TERMINAT LA EGALITATE (0—0) CU VASCO DA GAMA

● 3–4 ocazii rarisime ratate de rapidiști ● Neagu a jucat o repriză ● Cu moralul refăcut și o mai mare forță de atac, Rapid pleacă luni la Curitiba unde va avea din nou o partidă dificilă ● Echipa este înconjurată cu multă atenție de către gazde

RIO DE JANEIRO, 14 (prin telex). Afectați de înfrîngerea suferită în fața lui Gremio, fotbaliștii rapidiști s-au mobilizat exemplar pentru partida de la Rio cu Vasco da Gama, campioana statului Guanabara, acționînd cu o rară ambiție și luptînd pînă la epuizare pentru realizarea unui rezultat bun.

Cu 0—0 în compania acestei prestigioase formații, Rapidul a obținut un rezultat meritoriu, dar după aspectul partidei se poate spune că scorul final nedreptățește echipa oaspe.

Într-adevăr, Rapidul și-a dominat tactic partenerul de întrecere. A avut o apărare care a funcționat ca un ceasornic, jucătorii au acoperit inteligent întreaga suprafață a terenului, creîndu-și numeroase ocazii de gol, dintre care vreo 3—4 au făcut să amuțească pînă și zgomotoasa „saranga" (un fel de mică orchestră a galeriei gazdelor), într-atît de iminent părea golul.

Dar golul n-a căzut nici în minutul 5 — cînd **Dumitru**, singur cu portarul, a șutat de la circa 8 metri în brațele acestuia —, nici în minutul 57 — cînd **Pop** a ratat un volé în fața careului mic —, nici în minutul 63 — cînd **Neagu** a trimis de la numai 4 metri pe lîngă poartă — și nici în minutul 75 —, cînd același **Neagu**, scăpat singur spre poartă, a driblat și portarul trimițînd, apoi, mingea pe lîngă bară.

Și, iată că rapidiștii au fost sîmbătă ocoliți de o minimă șansă, ratînd ocazia unui prim și binemeritat succes în turneul întreprins în Brazilia. Este adevărat că cele două rezultate egale obținute pînă acum sînt demne de luat în considerație, ele fiind realizate în fața a două campioane de state, dar nu mai puțin adevărat este și faptul că cele două înfrîngeri usturătoare din partidele cu Portuguesa și Gremio au produs amărăciune. De altfel, acum, în afară de un moral refăcut, Rapidul se prezintă pentru jocul următor cu o mai mare forță de atac, datorită includerii în formație a lui Neagu, care a jucat în ultima repriză a meciului cu Vasco da Gama. Dar, la Curitiba, jocul va fi din nou foarte greu, căci gazdele vor lupta cu toată ardoarea pentru a-și lua

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

MECIURI AMICALE DE FOTBAL

La un șut expediat din apropiere de Bujor, portarul Ariciu salvează in extremis, trimițînd de lîngă bară balonul în corner. (Fază din meciul Sportul studențesc — F. C. Argeș)

Foto: V. BAGEAC

Au mai rămas doar trei săptămîni pînă la deschiderea oficială a stagiunii fotbalistice! Deocamdată sîntem nevoiți, însă, să ne mulțumim cu meciurile amicale, care grație timpului favorabil, se desfășoară în condiții destul de bune și în mijlocul unui interes deosebit din partea „microbiștilor".

Ieri s-a jucat, la București, și primul derby al „amicalelor": Progresul — Universitatea Craiova.

SPORTUL STUDENȚESC — F. C. ARGEȘ 1—0 (1—0)

Pe stadionul Giulești, într-un decor de autentică primăvară — vreme admirabilă, spectatori neașteptat de mulți — echipa studenților bucureșteni, antrenată de Ion Motroc (care în ziua meciului a împlinit 34 de ani!), a învins fără drept de apel, pe F.C. Argeș, prin golul înscris de **Jamaischi** în prima repriză.

Dincolo de rezultat — care în această etapă, a verificărilor și pregătirilor, contează mai puțin — meciul de ieri dimineață a dat posibilitate ambilor antrenori să ruleze pe toți candidații pentru formațiile returului. Și din acest punct de vedere se pare că „trialul" a fost mult mai sever cu divizionarii A care, în condițiile unui teren moale, s-au mișcat mai greu, și-au creat mai puține faze de poartă decît adversarii lor. Sportul studențesc, deși a învins la limită (iar la golul lui Jamaischi — care a jucat foarte bine — portarul Niculescu a greșit copilărește, plecînd pe direcția contrară șutului expediat de la 25 m), a mai avut cîteva bune situații de gol la începutul reprizei secunde, nefructificate, însă, din cauza opoziției portarului piteștean Ariciu (care l-a înlocuit pe Niculescu, accidentat imediat după gol). Au evoluat următoarele echipe:

SPORTUL STUDENȚESC: **I. Vasile — Gal (Petrică, Jur-**

(Continuare în pag. a 3-a)

CIELITO LINDO

Anul trecut, la Guadalajara, mă împrietenisem cu un cronicar brazilian de origine italiană. Îmi părea a fi decanul de vîrstă al **mesei** de pe Jalisco. Era însă și cel mai vesel. Nu l-am văzut încruntat niciodată.

De fiecare dată, venea cu o jumătate de oră înainte de meci, își aprindea havana, îmi făcea cu ochiul — **„Forza, Rumania!"** — și inspecta tribunele cu binoclul, de parcă ar fi fost într-o lojă de teatru... Cu un sfert de oră înaintea meciului, intra într-un fel de transă, iar la apariția echipelor cînta, cu vocea lui baritonală, **Cielito Lindo**, adică marșul valsat al tribunei braziliene.

Într-o seară, la un pahar de bere „Corona", l-am întrebat care e secretul veseliei lui permanente. Și signor Francesco n-a stat pe gînduri:

„În meseria asta a noastră, zîmbetul este obligatoriu. La Londra sau la Manchester, tribunele cîntă, indiferent de scor, melodii de pe vremea lui sir John Falstaff. La noi, la Rio sau la Belo Horizonte, tribunele cîntă, indiferent de scor, Cielito Lindo. Pentru mine, fotbalul e un dar al Creațiunii. Recentele săpături de pe malul Eufratului au demonstrat, de altfel, că ziua a șaptea s-a numit zi de odihnă pentru că... a fost consacrată nașterii Fotbalului, acest Joc menit să se opună ghitarei electrice și **spleen**-ului secolului XX.

Din păcate, unii dintre prietenii mei, cronicarii, stingheriți de faptul că se ocupă doar de un joc, își compun fețe mai grave decît reporterii de la Cape Kennedy. Și astfel, fotbalul încetează să mai fie un joc, pentru că **A** trăiește insatisfacția de a nu fi izbutit să ajungă cronicar de teatru, pentru că **B** are crize periodice de ulcer, duminică la ora 2, pentru că **C** nu suportă succesul unui antrenor incapabil de butonerii ori salamaleicum-uri, pentru că **D** a fost lovit în autoritatea sa de selecționer al echipelor perfecte și așa mai departe.

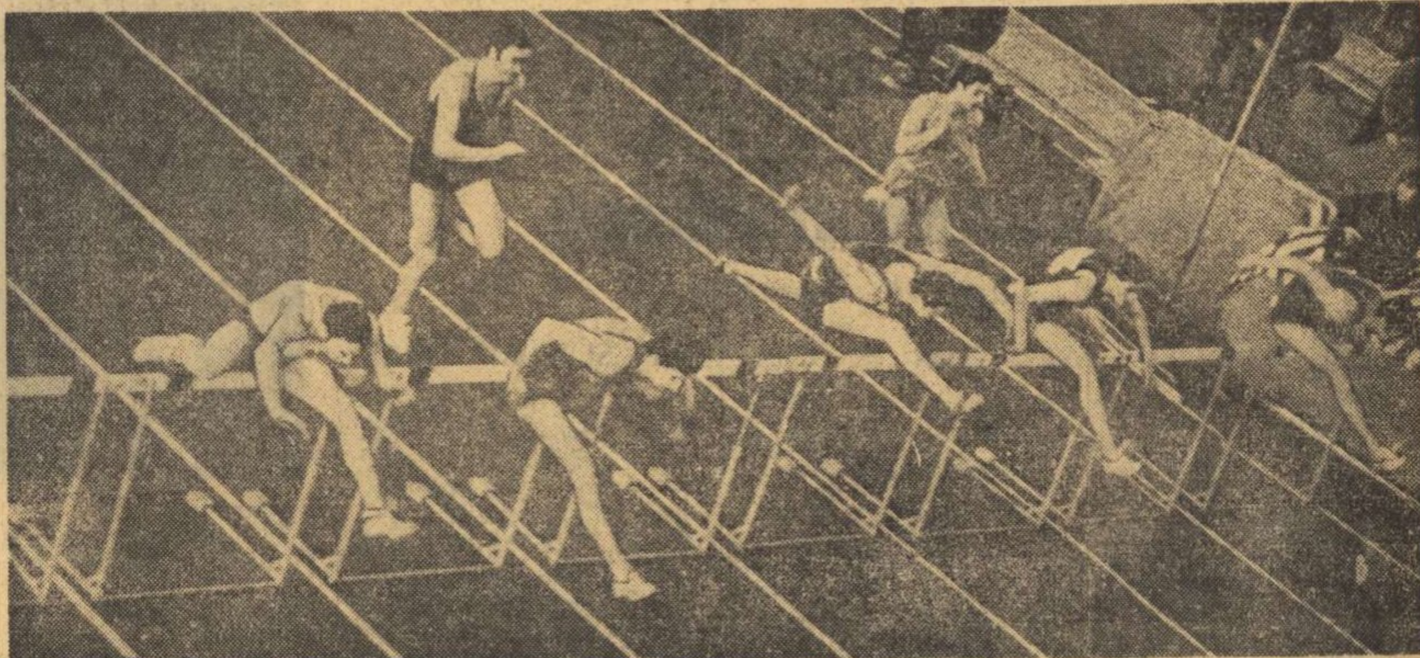
Pentru mine, a continuat signor Francesco, fotbalul va rămîne întotdeauna un joc. Iar cronica va fi, de fiecare dată, o prelungire a acestui joc superb. Nu de mult, Pelé însuși îmi spunea, tot la un pahar de bere: „Cronicarul de fotbal este un om care încearcă să mă învețe să joc cum ar fi jucat el dacă ar fi avut talent!" În seara aceea am pierdut ultima rămășiță de vanitate"...

„Și atunci, noi ce mai facem, signor Francesco?" — am întrebat eu îngrozit. Bătrînul mi-a răspuns calm: **„Noi trebuie să așternem pe hîrtie peripețiile pe care fotbaliștii le scriu, cu mult mai mult talent, pe gazon"...**

Ioan CHIRILĂ

CEA MAI REUȘITĂ EDIȚIE A CAMPIONATELOR DE ATLETISM ALE SENIORILOR

● 14 atleți și-au cucerit dreptul de a concura la C.E. ● 27 de recorduri republicane ● Cursa de 60 mg bărbați egală celei de la C.E. din 1970

Aspect din cursa curselor (60 m garduri), încheiată cu un valoros record național de hurdlerul Nic. Perța (Steaua)

Foto: DRAGOȘ NEAGU

Nimic nu i-a lipsit acestei reuniuni atletice din sala de la „23 August" (este vorba de campionatele naționale ale seniorilor) pentru a o considera ca o deplină reușită. Vom consemna, între altele: sala bine pusă la punct și atent amenajată; organizarea la înălțime; atmosferă specifică marilor competiții ale acestui gen de miniatletism; participare valoroasă — dispute aprige și de bun nivel tehnic; sumedenie de recorduri și de alte performanțe care se impun de la sine avînd în vedere faptul că ne aflăm abia în luna februarie și într-o anumită perioadă de pregătire cu sarcini absolut precise.

Cîștigarea titlurilor de campioni naționali ca și obținerea normelor de participare la campionatele continentale, programate exact peste o lună, la Sofia, au constituit pentru cei mai mulți un puternic imbold de a se impune. Și în atletism cifrele, poate mai mult decît orice altceva, sînt cele care atrag atenția și impun un atlet. Astfel, în lumina cifrelor stabilite de forul atletic european, pentru participarea la C.E. putem nota faptul că nu mai puțin de 14 atleți și atlete și-au cucerit dreptul de concurs pe tartanul sălii din capitala Bulgariei. Este vorba de *Aura Mărășescu* și *Valeria Bujanu* la 60 m, din nou *Bufanu*, dar cu *Elena Mîrza* și *Valeria Bidu-leac* la garduri, tot *Bufanu* — pentru a treia oară! — la lungime, *Ana Sălăgean* la greutate, *Nicolae Perța*, *Viorel Su-*

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 3-a la rubrică).

Reportajul nostru la lotul de lupte

PREȚUL GLORIEI

Oriunde s-ar duce, luptătorii sînt precedați de reputația lor colectivă, de gloria sportivă personală, afirmată sau în devenire. Chiar și la Poiana Brașov, în trecerea lor printr-un anotimp și un mediu depărtat activității lor diurne. Este avantajul și în același timp inconvenientul celebrității. Cînd Gh. Berceanu sau N. Martinescu ies pe schiuri, toată lumea îi privește. Cînd Simion Popescu sau Nicolae Neguț vin la patinoar să încerce luciul gheții, se schimbă pe marginea mantinelei zeci de comentarii. Atunci cînd Gh. Stoiciu, Marcel Vlad, Mihai Boțilă sau Stelian Șerban urcă pe jos din Poiană pînă în coasta Postăvarului în numai 32 de minute, toată lumea vorbește de un nou record, menit să dureze (poate) numai pînă a doua zi. Este un merit pe care și l-au cîștigat prin virtutea lor și a generațiilor dinainte; este o povară pe care o vor lăsa celor ce vor veni din urmă.

Luptătorii iau totul în serios, călăuziți de înaltul profesionalism al antrenorilor federali I. Corneanu și I. Crisnic, ajutați de I. Bătrînu, N. Pavel și D. Cuc. Scurta tabără de vacanță și de pregătire de la munte nu este un prilej de destindere, ci o etapă de fortificare, o perioadă de cumulare stratificată și diversificată de calități fizice și morale. Eforturile lor se concentrează în 10—12 antrenamente săptămînale, structurate în trei microcicluri. Mijloacele sînt multiple, generale și specifice: alergări contratimp, jocuri,

Simion Popescu urmărește un amuzant duel pe zăpadă: Nicolae Martinescu vrea să-i facă un supleu „greului" Victor Dolipschi.

M. BIRA

(Continuare în pag. a 2-a)

SELECȚIONATA STUDENȚEASCĂ DE HANDBAL A CEHOSLOVACIEI EVOLUEAZĂ LA BUCUREȘTI

După cum s-a anunțat, între 3 și 11 aprilie va avea loc în Cehoslovacia cea de a IV-a ediție a Campionatului mondial universitar de handbal masculin. La această întrecere va participa și o selecționată a țării noastre. În vederea verificării stadiului de pregătire al handbaliștilor români a fost invitată să efectueze un turneu în România reprezentativa studențească a Cehoslovaciei. Oaspeții urmează să evolueze în zilele de 16 și 17 februarie în sala Floreasca, din Capitală.

„CUPA 16 FEBRUARIE" LA HALTERE

Cea de a VI-a ediție a „Cupei 16 Februarie" la haltere, desfășurată în sala Rapid, s-a bucurat de o numeroasă participare. Iată cîștigătorii în ordinea categoriilor: **Costea** (Rapid) 237,5 kg, **Răceanu** (Rapid) 250 kg, **Vlădescu** (Progresul) 257,5 kg, **Dia** (Dinamo) 285 kg, **Fofircă** (Rapid) 345 kg, **Mîrșu** (Rapid) 340 kg, **Dumitru** (Rapid) 380 kg, **Băncilă** (Rapid) 365 kg, **Gh. Mincu** (Rapid) 430 kg.

Pe echipe întrecerea a fost cîștigată de Rapid cu 12 p. Au urmat, în ordine, Progresul cu 23 p și Olimpia cu 25 p.

Mihai CONSTANTINESCU
coresp.

În divizia A la popice

REZULTATE SCONTATE ÎN PRIMA ETAPĂ A RETURULUI

Duminică, o dată cu disputarea etapei a XII-a a campionatului diviziei A (etapa I a returului) s-a reluat activitatea competițională oficială

FEMININ

VOINȚA BUCUREȘTI — VOINȚA CONSTANȚA 2506—2169 p.d. Constănțencele n-au justificat cu nimic în acest meci locul II, pe care l-au ocupat în clasament după terminarea turului, fiind învinse, fără drept de apel, la o diferență de 337 de popice. Slaba lor evoluție s-ar putea explica și prin aceea că s-au prezentat la acest joc fără trei titulare. Nu-i mai puțin adevărat că și bucureștencele au avut indisponibilități. Totuși, partida a fost la discreția gazdelor, care după prima pereche

(Continuare în pag. a 3-a la rubrică)

Aspect de la partida echipelor Voința din București și Constanța, încheiată cu victoria bucureștencelor

Foto: N. DRAGOȘ

„Cupa de iarnă" și „Cupa Tinereții"

JOCURILE INAUGURALE — UN REUȘIT PROLOG AL CAMPIONATULUI DE RUGBY

Ieri dimineață pe terenul Steaua, din Capitală, au avut loc, într-un decor primăvăratic, disputele primei etape a „Cupei de iarnă" și „Cupei tinereții" la rugby, două competiții foarte utile, destinate divizionarelor A și B, aflate în plină perioadă de pregătire a returului campionatului.

În meci vedetă s-au întîlnit STEAUA și GRIVIȚA ROȘIE (ocupante, în ordine, a primelor două locuri în clasamentul turului). După modul cum au evoluat cei 30 de rugbyști se poate afirma că jocul lor a constituit o frumoasă demonstrație de rugby deschis, cu multe faze „lucrate" la mînă, ceea ce a sporit spectaculozitatea partidei. De altfel, prevederea regulamentară că pentru fiecare încercare înscrisă echipa respectivă beneficiază de un număr sporit de puncte a fost una din cauzele care au stat la baza jocului deschis. La capătul celor 60 de minute (s-au jucat două reprize a cîte 30 minute) tabela de marcaj indica un scor egal 6—6 (3—3). Steaua a început furtunos, s-a năpustit pur și simplu peste griviteni, reușind în scurt timp de la începerea meciului să înscrie o încercare prin *Braga*. Din

Em. F.

(Continuare în pag. a 3-a la rubrică)

Balonul, ieșit din grămadă, este transmis de Radu Demian (Grivița) colegilor de echipă

Foto: B. VASILE